O introducere în inefabilul lui Adrian

On Septembrie 11, 2015

Exercită-ți puterea de descoperitor, îmbrățișând ceea ce se ivește prin intermediul unei compoziții intelectuale unice.

Nu voiam ca lumea să vadă la mine, rătăcit în altă lume poate paralelă, prin utilizarea unui limbaj ezoteric, procesul de disoluție a substanței active numite: *„Philosophia tribuit sese transformandi"* - compoziția gândirii pornite din nimicurile grave ale vieții. Inedit, mă alăturam reprezentațiunilor unui modernism al artei conceptuale care depășise momentul de maximă expansiune.

Adesea, intram în acea stare de nelimitare proprie unui scriitor care gândește în mare, față de cititorii care gândesc pe bucățele. De aici, o filosofie a comunicării prin creație, un stil care ducea de la introspecție la analiza unei potențiale instanțe autonome de control asupra alternanțelor dintre înțelesuri și dedesubturi. Dar, asemenea unui licurici care sclipește doar pentru o clipă și apoi piere, întreaga vedere a ideii mele despre arta scriitoricească se estompa după primul răcnet al excesului de ficțiune.

Gândiți-vă la nesfârșitul unui cer înstelat care se confruntă cu realitatea vie într-un loc fără legi, ca o sublimă manifestare a unui concept formal elegant. Veți întrezări acele latente porniri către un exces de visare sumbră, o exacerbare a avântării în incertitudine, privind parametrii de intrare în evoluția formidabilă a variațiunilor de direcție. Era cineva pregătit să constate la mine ceea ce nu se putea vedea decât prin gemulețul subiectivității?

Leadership: Poți să dai semnificație unei forme de exprimare autentică care transmite mesaje simbolice dincolo de conținutul real al cuvintelor, având deschidere către reperele cauzale ale valorilor experiențial-empatice?

La eroul scriitorului Thomas Mann, pe nume Adrian Leverkuhn, toate trebuiau să reiasă dintr-un ceva cu sens închipuit, să fie descoperite dintr-un ceva care poate fi creat sau clădit pe un suport artistic. Scrisorile sale trebuiau să fie descifrate pentru a putea fi înțelese. Celui ce le citea îi venea să se dea cu capul de pereți că nu pricepe absolut nimic din ele. Era o putere de control transmisă printr-o formă de exprimare ce a fost în prealabil încărcată cu sensuri ascunse de un vrăjitor.

Adrian, fără să știe să citească notele, fără digitație, stăpânea această formă extraordinară de exprimare și nu o folosea pentru a crea confuzii în compozițiile sale muzicale, ci pentru a descoperi noi armonii, noi exerciții de modulație, noi construcții de figuri melodice cu o ritmică nedefinită.

Eu eram un fel de oglindă a lui Adrian, dar una care se preface într-o închipuire a unui chip purtat în balansoarul trăirilor pline de miez, de semnificație. Am o singură calitate, îmi ziceam trasând în sineitatea mea o linie destul de nedefinită. Am învățat să mă folosesc de ceea ce alții nu vor putea să cuprindă niciodată: știința de a străbate un calvar suplimentar de intersecții de la care pleacă în coborâre un singur drum. Ştiința de a fi o întrebare la care ceilalți nu pot găsi răspuns.

Reperele cauzale ale valorilor experiențial-empatice care mă legau atât de mult de Adrian, domnind peste soclul abundenței de expresii și terminologii întâlnite numai în literatura de specialitate, erau date de exigențele unei expresivități a imediatului care trădau latura agitată și nonconformistă a firii mele. Ele puteau fi analizate numai din perspectiva unei

forme de perfecționism care mă epuiza în întregime.

Sfâșierile mele lăuntrice, exacerbarea avântării în incertitudine, constituiau de fapt vibrațiile fine ale gândurilor lui Adrian.

Leadership: Îți asumi responsabilitatea autenticității, utilizând niște compoziții înfăptuite după modelul unei forme de exprimare proiectate pe temeiul unui suport științific rigid?

Cine este destul de avântat spre autentic, încât să gândească în mare tot ceea ce alții nu sunt pregătiți să înțeleagă decât pe bucățele, poate foarte ușor să se abată de la normele convenite de leadership. Leadershipul are la bază proiectarea unei cunoașteri care ghidează spre o extindere a gândirii, pentru câștigarea libertății de a nu fi limitat, trecând informația dintr-un singur cadru de referință rigid în altul de navigare înspre diferit.

Numai cine îmbrățișează ceea ce se ivește prin intermediul unei compoziții intelectuale unice, chiar cu riscul de a fi o întrebare la care ceilalți nu pot găsi răspuns, va reuși să adauge noi sensuri universului său conceptual.

Artistul își personalizează parcursul de formare și dezvoltare prin asumarea experienței de se angaja într-o știință a particularului, privind creația drept o mulțime divizată de elemente imaginative. Această personalizare prezintă o legătură cu exercitarea puterii sale de descoperitor prin faptul că se simte atras de o experiență bazată în primul rând pe o varietate de teme și abordări nefamiliare.

Astfel poți da o direcție nouă acțiunilor tale și mai ales sinelui - care se străduiește să-și desfășoare proiecția într-un univers al celor știute și neștiute, al posibilităților de reinventare prin acumulare de sensuri închipuite atribuite noțiunilor asimilate.

Un suport științific solid în arta literară reprezintă un caz de abandonare de sine într-un spațiu plin de încărcătură emoțională, intelectuală și spirituală, tangent cu exigențele unei expresivități a imediatului care nu te lasă să creezi personaje neutre, ci doar unele cu destin aparte.

Totalitatea artistului care își pune la încercare competența științifică cât și abilitățile literare rezidă din puterea imaginarului de a reconstitui din fragmente dispersate de informații parțiale trăirile unei minți conștiente de sine. Acestea vin în interacțiunea cu particularul unui subiectivism exagerat, dar strălucitor prin nemaipomenita forță impulsivă a dorinței de a epata, sub orice formă.

În acest caz leadershipul își determină adresa de identificare din două perspective distincte: una a totalității care succede haosul și cealaltă a interconexiunilor dintre aspectele de noutate pe care le zugrăvești în raport cu tendințele de manifestare și corectare a confuziilor.

A crea premisele unei evoluții care are ca efect redarea unei forme de exprimare prin creație, cu riscul de a-ți fi contestată autoritatea în materie de artă, înseamnă să reprezinți în plan valoric „totalitatea" prin extinderea acelor interconexiuni.

Iar dacă vrei să-ți asumi autenticitatea utilizând niște compoziții înfăptuite după modelul unei forme de exprimare proiectate pe temeiul unui suport științific rigid, toate aceste premise se vor concretiza mai greu sau se vor dovedi false.

Leadershipul este ceea ce scoți la iveală prin intermediul exprimării autentice, în consonanță cu trăirile model ale unei minți care gândindu-se pe sine, regândește întreaga lume.

O introducere în inefabilul lui Adrian scoate în evidență acea categorie a indivizilor care experimentează o exacerbare a avântării în incertitudine, problemă specifică tuturor artiștilor care vor să evolueze prin extinderea cunoașterii - pornind de la un context subiectiv sau de la niște constatări greu de validat, dar din care reușesc să producă ceva de valoare.

Source: https://neculaifantanaru.com/o-introducere-in-inefabilul-lui-adrian.html